

SALA DE LECTURA

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scinteia tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XLIII

SERIA II

Nr. 11 972

6 PAGINI

50 BANI

SIMBĂȚĂ

28 NOIEMBRIE

1987

Sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu

ȘEDINȚA COMITETULUI POLITIC EXECUTIV AL C.C. AL P.C.R.

Sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, a avut loc, vineri, 27 noiembrie, ședința Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.

Comitetul Politic Executiv a dezbătut un RAPORT PRIVIND ABATERILE GRAVE SĂVȘITE DE PRIMUL SECRETAR ȘI ALȚI MEMBRI AI BIROULUI COMITETULUI JUDEȚEAN DOJ AL P.C.R., PRECUM ȘI DE CĂTRE UNELE CADRE CU MUNCĂ DE RĂSPUNDERE PE LINIE DE PARTID ȘI DE STAT.

În cadrul ședinței, au luat cuvânt membri ai Comitetului Politic Executiv, secretari ai Comitetului Central al partidului, care au condamnat cu toată asprimea abaterile săvșite și au cerut să se ia măsuri ferme împotriva celor vinovați.

Comitetul Politic Executiv a apreciat că sînt pe deplin juste și întemeiate măsurile luate de plenumul Comitetului județean Dolj al P.C.R. și de plenumul Comitetului municipal Craiova al P.C.R. privind destituirea acestor cadre din funcțiile ce le-au deținut și, avînd în vedere gravitatea abaterilor săvșite, a hotărît excluderea din rîndul membrilor Comitetului Central al partidului a lui Gheorghe Matei și Haralambie Alexa și din rîndul membrilor supleanți a lui Ion Șticău și Marin Lungu, precum și excluderea tuturor acestora din partid.

În legătură cu aceste probleme, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, subliniind caracterul deosebit de grav al acestor abateri, a cerut să se ia de îndată măsuri hotărîte pentru lichidarea stărilor de lucruri negative și îmbunătățirea radicală a întregii activități a Comitetului județean de partid Dolj, a muncii tuturor organelor și organizațiilor de partid din județ.

Pornind de la încălcările grave de către aceste cadre a hotărîrilor de partid și de stat, răspunderilor ce le reveneau în funcțiile ce le-au fost încredințate, precum și de la concluziile care trebuie trase de întregul partid, Comitetul Politic Executiv a adoptat o Hotărîre, care sînt fie larg dezbătută în toate comitetele județene de partid, în toate organele și organizațiile de partid.

În continuare, Comitetul Politic Executiv a examinat

și aprobat un RAPORT PRIVIND MODUL ÎN CARE MINISTERELE, UNITĂȚILE DIN SUBORDINATELE COMITETULUI EXECUTIV ALE CONSILIILOR POPULARE ACȚIONEAZĂ PENTRU BUNA GOSPODĂRIRE ȘI PROTECȚIA PĂMÎNTULUI ȚĂRII.

Relevînd că în urma unui control efectuat în toate județele, cu privire la gospodărirea și protecția terenurilor agricole și forestiere, au rezultat o serie de abateri de la prevederile legii, care au condus la scoaterea din circuitul productiv a unor suprafețe agricole și silvice, la degradarea solului, Comitetul Politic Executiv a cerut organelor și organizațiilor de partid, ministerelor și consiliilor populare să ia măsuri ferme pentru a introduce o ordine și o disciplină desăvîșite în respectarea hotărîrilor de partid și a normelor legale stabilite în acest domeniu.

În continuare, în cadrul ședinței Comitetului Politic Executiv, a fost prezentată o INFORMARE PRIVIND VIZITA OFICIALĂ DE PRIETENIE EFECTUATĂ DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, ÎMPREUNĂ CU TOVARĂȘA ELENA CEAUȘESCU, ÎN REPUBLICA ARABĂ EGIPT, ÎN PERIOADA 23-25 noiembrie.

Comitetul Politic Executiv a dat o deosebită apreciere noii întîlniri româno-egiptene la nivel înalt, care, prin rezultatele sale, se înscrie ca un moment de seamă în întărirea continuă a relațiilor de prietenie și colaborare dintre cele două țări, în interesul popoarelor noastre, al cauzei păcii, înțelegerii și cooperării între națiuni.

S-a subliniat, cu satisfacție, că, în timpul convorbirilor, președinții Nicolae Ceaușescu și Mohamed Hosni Mubarak au reafirmat dorința comună de a extinde, pe toate planurile, conlucrarea dintre România și Egipt, care își găsește expresie în înțelegerile și documentele convenite. În acest sens, a fost relevată însemnătatea Acordului pe termen lung privind lărgirea colaborării economice și tehnico-stiințifice, a schimburilor comerciale între Republica Socialistă România și Republica Arabă Egipt, pînă în anul 2000, semnat de cei doi președinți, la încheierea vizitei.

A fost pusă, de asemenea, în evidență semnificația

profundă a schimbului de păreri dintre președinții Nicolae Ceaușescu și Mohamed Hosni Mubarak în probleme ale vieții politice internaționale, îndeosebi în ce privește căile și mijloacele de rezolvare a problemelor din Orientul Mijlociu.

A fost apreciat în mod deosebit faptul că cei doi președinți, exprimînd poziția României și Egiptului față de situația din Orientul Mijlociu, s-au pronunțat pentru instaurarea unei păci globale, juste și durabile în această regiune, pe baza retragerii Israelului din teritoriile arabe ocupate în urma războiului din 1967, recunoașterii dreptului inalienabil al poporului palestinian la autodeterminare — inclusiv la crearea unui stat palestinian propriu —, a asigurării integrității, suveranității și securității tuturor statelor din zonă. A fost subliniat, totodată, importanța reafirmării, în acest context, a poziției consecvente a țării noastre privind convocarea, cît mai curînd posibil, a unei conferințe internaționale, sub egida O.N.U., cu participarea tuturor părților interesate, inclusiv Organizația pentru Eliberarea Palestinei, singurul reprezentant legitim al poporului palestinian, precum și a Israelului și a membrilor permanenți ai Consiliului de Securitate.

În același timp, a fost relevată hotărîrea României și Egiptului de a conlucra tot mai strîns pe arena mondială, de a contribui activ la rezolvarea constructivă a problemelor vieții internaționale actuale, la promovarea politicii de pace, deșindere și dezarmare, la instaurarea în lume a unui climat de securitate, încredere și colaborare.

Aprobînd în unanimitate rezultatele vizitei, Comitetul Politic Executiv a cerut guvernului, ministerelor, celorlalte organe centrale de sinteză să ia măsuri pentru înlăturarea, în bune condiții, a documentelor și înțelegerilor convenite, care deschid perspectiva unei dezvoltări și mai intense a colaborării și cooperării româno-egiptene.

Comitetul Politic Executiv a soluționat, de asemenea, unele probleme privind promovarea și eliberarea unor cadre, precum și alte probleme curente ale activității de partid și de stat.

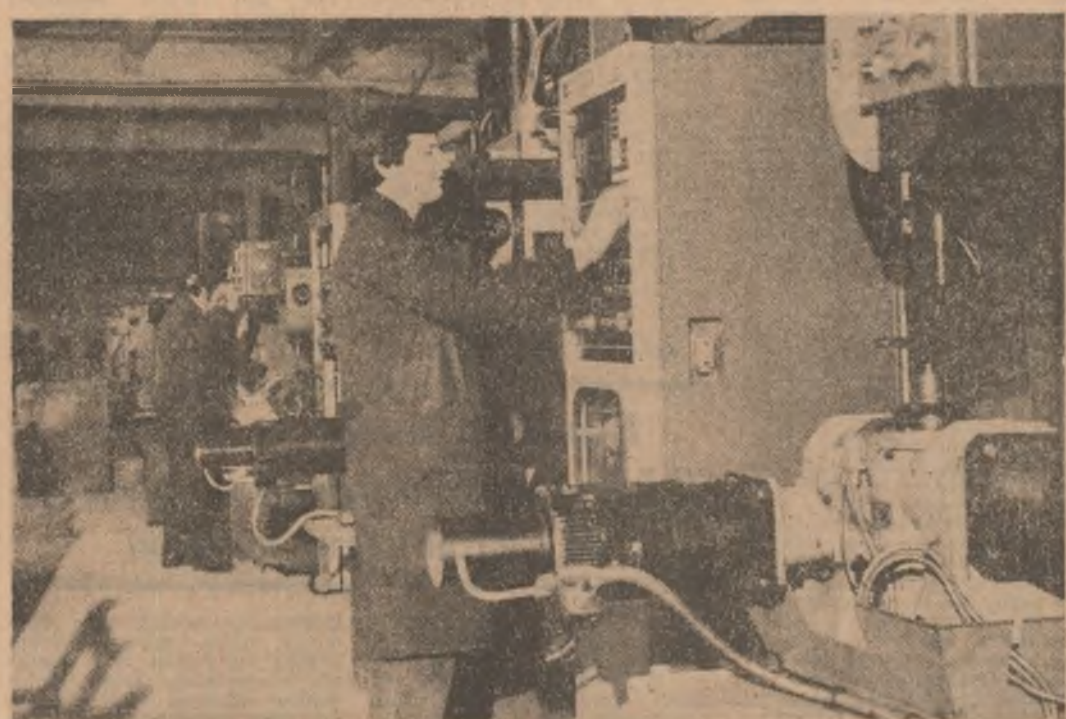
TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

a primit pe ambasadorul Libanului cu prilejul prezentării scrisorilor de acreditare

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Libanului în țara noastră, a primit, vineri, pe Emile Bedran, care și-a prezentat scrisorile de acreditare

ambasadorului Libanului în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Libanului în țara noastră. În timpul ședinței, ambasadorul Emile Bedran a transmis președintelui Nicolae Ceaușescu un mesaj de prietenie, împreună cu urări de

(Continuare în pag. a V-a)

În întîmpinarea Conferinței Naționale a partidului

ORGANIZAREA PRODUCȚIEI DE EXPORT ÎNTR-O MANIERĂ CARE SĂ ÎNTĂREASCĂ RĂSPUNDEREA FIECĂRUI OM AL MUNCII

Problemele realizării exportului nu aparțin doar unui sector de producție ori unui compartiment dintr-o unitate economică. Acestea se rezolvă prin participarea largă a întregului colectiv al întreprinderii, printr-o bună organizare a lansării în fabrică, ca și a fabricației propriu-zise. O astfel de concluzie se desprinde și din activitatea întreprinderii Mecanic Bacău, în care exportul este realizat, atît pe relația C.T.S. atît și pe devize convertibile, în proporții ce depășesc sută la sută. Aici muncitorii și specialiștii unității, cu toții, contribuie la îndeplinirea obligațiilor reiesite din contractele încheiate cu partenerii de peste hotare. De la lansarea în fabrică și pînă la expediție, fluxul exportului este punctat de acțiuni înalte calitative. Astfel, după cum ne prezintă Dumitru Cojan, inginer șef al întreprinderii, „de la recepția materiilor prime se are în vedere realizarea unei sortări a materiilor prime, funcție de calitate, fiind desemnate cu precizie acele materii prime și materiale care pot servi fabricației pentru export. Pe liniile de fabricație au fost desemnate utilaje care pot produce pentru export, au fost nominalizați lucrătorii cu o bogată experiență, cu o înaltă

toare. E adevărat, sînt eminaționate necesare, dar hotărîtoare se dovedește a fi sporirea responsabilității oamenilor muncii ilustrată clovent prin intensificarea activităților în fiecare secție, precum și la nivelul colectivului coordonator al responsabilității pe diferite probleme ce privesc exportul. Bunăoară, la nivelul secțiilor se află constituite colective care urmăresc producția, de la lansare, pe toate cele 3 schimburi, și pînă la livrarea produselor în dispozitiv de produse finite. Aici, în acest ultim sector, acționează o echipă special constituită care execută paletrizarea produselor, reverberificarea ambalajelor, urmîndu-se încărcarea produselor în mijloacele de transport. Răspunderea colectivă este îmbinată judicios cu răspunderea individuală. La nivelul unității există un responsabil de contract, așa cum la desfacere și la programarea producției activează, de asemenea, cite un responsabil de contract. Se poate afirma că acest model de organizare ar segmenta înuțul procesului de fabricație. Și totuși, realitatea, rezultatele dovedesc că nu este așa. De pildă, responsabilul de la programarea producției are sarcinile

CONFERINȚA NAȚIONALĂ A PARTIDULUI

(Continuare în pag. a V-a)

LA INVITAȚIA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Astăzi sosește în țara noastră, într-o vizită oficială de prietenie, președintele Partidului Unit al Independenței Naționale, președintele Republicii Zambia, Kenneth David Kaunda

BUN VENIT PE PĂMÎNTUL ROMÂNIEI!

La invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, astăzi sosește în țara noastră, într-o vizită oficială de prietenie, președintele Partidului Unit al Independenței Naționale, președintele Republicii Zambia, Kenneth David Kaunda.

Kenneth David Kaunda s-a născut în anul 1921 în localitatea Luba din nordul țării. După absolvirea școlii secundare funcționează ca instructor și apoi ca director de școală. Participă activ la lupta pentru cucerirea independenței și neutralizării țării, pentru prosperitatea poporului zambian, își începe activitatea politică în 1948, cînd este ales secretar al asociației tinerilor fermieri din Chinsali, iar în 1950 devine secretar-fondator al secției din Luba a Congresului Național African (C.N.A.), pe atunci principală formațiune politică din Rhodesia de Nord. Trei ani mai tîrziu este ales secretar general al C.N.A., funcție pe care o deține pînă în 1958. În urma activității sale neobosite în apărarea drepturilor poporului zambian supus dominației străine, administrația colonială britanică dispune, în 1954, arestarea și condamnarea sa la închisoare. Kenneth David Kaunda întemeiază, în anul 1958, Partidul Congresului Național African (C.N.A.), pe atunci principală formațiune politică din Rhodesia de Nord. În anul 1965 înființează Partidul Unit al Independenței Naționale din Zambia (U.N.I.P.), dr. Kenneth David Kaunda fiind ales în importanta funcție de președinte. Partidul devine principalul exponent al năzuințelor de eliberare națională și socială ale poporului zambian. Feste doi ani este ales președinte al Mișcării Panafricane, care cuprinde partidele politice și mișcările de eliberare națională din Africa de est, centrală și de sud. Între 1962 și 1964 este ministru al guvernului local, iar în perioada ianuarie-octombrie 1964 devine prim-ministru al Rhodesiei de nord, funcție în care

poartă negocierile cu Marea Britanie pentru obținerea independenței. Aspirările de independență ale poporului zambian se implinesc cînd fosta colonie britanică Rhodesia de nord devine, la 24 octombrie 1964, Republica Zambia. Primul președinte al noului stat independent este ales Kenneth David Kaunda. În această înaltă funcție este reales în anul 1968, 1972, 1978 și 1983. Personalitate marcantă a vieții politice a continentului african, dr. Kenneth David Kaunda este desemnat pentru perioada 1970-1971 președinte în exercițiu al Organizației Unității Africane. În 1987 i s-a încredințat un nou mandat în această funcție. Totodată, în 1970, a fost ales președinte al celei de-a III-a conferințe la nivel înalt a țărilor nealiniate. El este, de asemenea, președinte în exercițiu al grupului statelor africane din „prima linie”. După obținerea independenței, poporul zambian, sub conducerea U.N.I.P., a președintelui Kenneth David Kaunda, s-a angajat într-un amplu și necesar proces de dezvoltare economică și socială a Zambiei, o țară cu mari bogății ale subsolului, în care predomină cuprul, și-a propus, în prezent, un program de dezvoltare și de redresare economică prin valorificarea cu forțe proprii a resurselor, printr-o politică economică independentă, după cum sublinia, recent, președintele Kaunda. Pe plan extern, Zambia promovează o politică de prietenie și colaborare cu țările africane,

(Continuare în pag. a VI-a)

HOTĂRÎREA Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.

Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R., în ședința sa din 27 noiembrie a.c., a dezbătut abaterile grave săvșite de primul secretar și alți membri ai Biroului Comitetului județean Dolj al P.C.R., precum și de unele cadre cu muncă de răspundere pe linie de partid și de stat din județ și a stabilit măsuri de sancționare a acestora.

Comitetul Politic Executiv și-a însușit pe deplin, în unanimitate, aprecierile tovarășului Nicolae Ceaușescu și a hotărît ca aceste aprecieri, concluziile pe care secretarul general al partidului le-a formulat în cadrul ședinței, în legătură cu abaterile săvșite în județul Dolj, să fie larg dezbătute, în spirit critic și autocritic, în plenele comitetele județene, în întregul partid și să se treacă, de îndată, la măsuri hotărîte pentru lichidarea lipsurilor și îmbunătățirea radicală a activității.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a cerut să se analizeze mult mai profund cele întîmplătoare la Dolj, pornind de la faptul că acestea reprezintă o încălcare gravă a disciplinei de partid, a Statutului partidului, a normelor de etică și echitate socialistă.

Măsurile organizatorice, foarte severe, luate împotriva primului secretar și a celorlalte cadre din biroul și Comitetul județean de partid Dolj sînt întru totul justificabile și în deplină concordanță cu prevederile Statutului, cu normele și principiile de partid. Acestea trebuie să determine o analiză temeinică a întregii activități din județul Dolj, din toate organele și organizațiile de partid, pentru a se trage concluziile corespunzătoare și a se lua măsurile care se impun în vederea îmbunătățirii generale a întregii activități de partid.

Faptele petrecute reflectă slaba activitate desfășurată de Comitetul județean de partid Dolj de biroul său într-o perioadă mai lungă de timp, situație care a continuat și căreia nu i s-a acordat toată atenția necesară, deși această stare de lucruri a mai fost discutată și s-au luat și unele măsuri organizatorice. Au fost trimiși în acest județ membri ai Comitetului Politic Executiv, care însă n-au analizat temeinic stilul și metodele de muncă, spiritul de partid din biroul județean și din Comitetul județean de partid Dolj. Numai astfel se poate explica faptul că stările negative de lucruri au continuat, unele chiar s-au agravat și după măsurile luate.

Toate acestea arată o slăbire inadmisibilă a spiritului de partid, de răspundere, de disciplină, a ordinii, a unei organizări a activității pentru înlăturarea neabătută a hotărîrilor Comitetului Central și a legilor țării. Această reflectă, fără îndoială, lipsurile grave în munca organizatorică și politică, de promovare a cadrelor, de urmărirea și activității lor. Ea reflectă, totodată, lipsurile serioase existente în desfășurarea și în analiza critică și autocritică a activității de partid — lucru care, de altfel, se observă și în alte județe, precum și în alte sectoare de activitate. De asemenea, lipsurile grave din activitatea Comitetului județean de partid Dolj reflectă slăbirea exigenței de partid, a exigenței față de activitatea organelor și organizațiilor de partid, a cadrelor de partid și de stat din diferite locuri de muncă. S-a creat o asemenea situație încît ne mulțumim doar cu faptul că se iau diferite angajamente, că se fac tot felul de promisiuni, dar nu se analizează temeinic stările de lucruri, nu se trag concluzii pl-

nă la capăt. De fapt, aceasta este o expresie a lipsei de exigență, a slăbirii spiritului de partid în munca ce se desfășoară în toate sectoarele de activitate. În același timp, toate acestea au dus la crearea, în multe locuri, a unui spirit de toleranță, de familiarism, de mușamalizare și acoperire a diferitelor stări de lucruri negative — ceea ce reprezintă un lucru deosebit de grav pentru întreaga viață și activitate de partid și de stat. De asemenea, faptele grave petrecute în Dolj sînt și un rezultat al lipsurilor foarte serioase în munca politico-educativă, ideologică — în primul rînd cu cadrele de partid —, al slăbirii preocupării pentru ridicarea continuă a nivelului ideologic și a spiritului revoluționar în munca, în viață, în toate sectoarele de activitate. Aceasta și făcut, de altfel, să se considere că problemele personale nu sînt probleme ale vieții de partid și că nu trebuie să li se mai acorde — și, de fapt, nu li s-a mai acordat — atenție ca probleme ale inșei vieții de partid. Nu se poate să se rupă activitatea de partid de comportarea în familie, în societate, în toate domeniile de activitate a activistului de partid, a cadrelor de partid! În spiritul principiilor partidului nostru, este necesar să se ia măsuri hotărîte pentru îmbunătățirea comportării membrilor de partid în muncă și în viață, pentru întărirea continuă a moralei comuniste.

Este necesar să tragem maximum de concluzii din abaterile grave de la normele și principiile de partid întîmplătoare la Dolj, să luăm măsuri ferme împotriva tuturor celor

care sînt vinovați de asemenea încălcări ale normelor și disciplinei de partid. Totodată, trebuie să tragem și concluzii politice mai generale și să acționăm pentru a lichida, prețutînd, aceste stări de lucruri negative care și-au mai făcut loc și pentru a îmbunătăți întreaga viață și activitate de partid și de stat, a determina o creștere a spiritului de răspundere, de combativitate, a spiritului critic și autocritic.

Este necesar, totodată, să luăm măsuri hotărîte în vederea ridicării nivelului politic-educativ, să stabilim un program și să obligăm cadrele de partid, de sus pînă jos, de a studia și a învăța, de a-și însuși metodele și spiritul de partid în muncă — deoarece numai astfel își vor putea îndeplini în cele mai bune condiții sarcinile ce le-au fost încredințate. Să tragem concluzii din toate acestea — și să nu trecem cu vederea nici cele mai mici abateri! Dacă ignorăm sau subapreciem stările de lucruri negative, ele pot lua asemenea proporții, încît, într-adevăr, se ajunge în situația că nu se mai poate face nimic. Grija față de oameni, față de cadre înseamnă a atrage atenția și a nu trece peste nici o abatere, nici în muncă, nici în comportarea în viață, în familie, pentru că totul constituie un tot unitar! A nu proceda așa înseamnă a abdică de la principiile de partid în aprecierea cadrelor. Trebuie să aplicăm ferm prevederile statutului, legile țării cu privire la selecționarea, promovarea și rotația cadrelor, dar și la educarea și formarea cadrelor de partid.

Pornind de la aceste propuneri și concluzii, pe baza indicațiilor secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, Comitetul Politic Executiv a hotărît ca prezenta Hotărîre să fie larg discutată în toate conferințele județene de partid, cu întregul activ de partid și să fie trase concluzii corespunzătoare. De asemenea, Hotărîrea să se dezbătă cu activitate de partid și de stat din toate ministerele și centralele, să se ia, pe această bază, măsuri hotărîte privind îmbunătățirea stilului și metodelor de muncă. În spiritul celor dezbătute în ședință, al indicațiilor și orientărilor stabilite de secretarul general al partidului, Comitetul Politic Executiv hotărîște să se întocmească un program special cu privire la munca politico-educativă. De asemenea, este necesar să fie revăzute problemele stilului de muncă cu instrucțiunile Comitetului Central, cu întregul activ de partid și de stat. În mod deosebit, va trebui să se analizeze în continuare activitatea Comitetului județean de partid Dolj și să se stabilească un program special de îmbunătățire a muncii organelor de partid, a cadrelor și a activului de partid, pentru a schimba, într-un timp cît mai scurt, întreaga activitate de partid din județ. Comitetul Politic Executiv își exprimă convingerea că toate comitetele județene de partid vor analiza cu cea mai înaltă exigență și fermitate revoluționară, lipsurile și neajunsurile ce se mai manifestă în activitatea lor, asigurîndu-se creșterea răspunderii întregului activ de partid, a comunistilor, a tuturor oamenilor muncii, pentru a întîmplătoare la Dolj, să luăm măsuri ferme împotriva tuturor celor

În întâmpinarea Conferinței Naționale a partidului

FAPTELE NOASTRE DE MUNCĂ — SUPREMUL CRITERIU AL ANGAJĂRII PATRIOTICE

CONFERINȚA NAȚIONALĂ A PARTIDULUI

Calitatea se naște din competență

Comorbriea cu înfrâna ingineră Azenia Simion începe mai degrabă a fi un lung monolog. Om al cifrelor, al concretului, cum a fost să ne avertizeze dintr-un început, Azenia Simion își prezintă colecția de muncă exclusiv prin prima efortului productiv. Cooperativa „Mara”, aflăm, este una dintre cele mai cunoscute unități economice din Maramureș, pe lângă hotare. Creată în 1949, ca un atelier modest și „fără perspective”, se va dezvolta surprinzător de mult în decursul timpului, iar din 1974 va deveni ceea ce este acum, adică o unitate puternică, excelent dotată, găzduită de un sediu modern, o unitate care și-a cucerit pe piața internă și externă o bimezabilitate faimă, în relații prietenești de peste hotare cu rămas credincioși firme de mai bine de 15 ani. Lucrează aici aproape 1000 de specialiști în confecții — majoritatea femei, lucră abia abia născută în această ramură industrială — împărțiți pe șase secții. 520 dintre aceștia sînt ucenici și lucrul se simte în atmosfera tinerescă, în relațiile prietenești de peste hotare, în înzestrul stilului, sportiv al confecțiilor făcute aici. Cooperativa este definită de Ordinul Muncii clasa a III-a și a unui loc în pe ramura confecții a CECON-ului.

În timp ce înregistram datele oferite dintr-o suflare de tină prezintă a cooperativă, pe carmelul de reportaj, o simțăm una după alta cîteva întrebări: cum a ajuns atât de apreciat în domeniul său de activitate? „Simplu cooperativă”? cum a reușit această unitate să-și păstreze în timp și în condiții de concurență cu marile fabrici de confecții în primă diversificării activității în pas cu moda mereu în schimbare? În loc de explicații, prezintă ne propune să o porțim prin secții. Ni se alătură și Mariola Drăguș, secretara comitetului U.T.C. care este de părere să dădăm pe rînd răspunsul la întrebările strînse în urma discuției din biroul conducătorilor cooperativei. Mai întâi, deci, cum a ajuns o „simplu cooperativă”? Prin vîntul utilitatii complicate și de ultimă oră cu care se lucrează pe tot fluxul tehnologic, te convingi că aici, la „Mara”, deplină a rămas în unități de producție unități. Toate mașinile care și organizează științific a muncii vorbesc clar despre o veritabilă întreprindere industrială. „Beneficiind de aserției de dotare, comunității Mariola Drăguș, ne-am preocupat susținut de calificarea și policalificarea tinerilor, nu pe precia a tinerilor. Nu poți intra în marea competiție industrială decît cu specialiști tehnici pregătiți, bun cunoscutori ai unei multitudini de operații. Știi cum e în confecții, moda se schimbă din un sezon la altul. Intr-un interval de aproape cinci luni, am realizat nu mai puțin de 99 de modele, majoritatea pentru partenerii de peste hotare. Dacă nu poți face față la aceste schimbări rapide de teh-

nologii, dacă nu ești capabil să preiei din mers noile modele, mai bine îți închizi porțile! Și iată că v-am răspuns, credeți, la treia întrebare pe care ne-ai pus-o! Nu ne simțim deloc în inferioritate pentru că nu avem mii de muncitori. Realitatea a demonstrat în multe cazuri că o unitate mică poate fi mai modernă, mai tehnologic — mai important — și mai puțin important — Produsul final al muncii noastre este o sumă a efortului depus de un mare număr de lucrători; dacă numai unul nu-și cunoaște cum trebuie meseria, nu mai putem vorbi de o producție de calitate”. „Calitatea” este cuvîntul care avea să se repete ca un leit-motiv în toate secțiile acestei adevărate „fabrici de modă”. Adia Covaci, secretara comitetului de partid, femeia prin mișcările sale specializată în controlul tehnic al calității, trece în fața noastră mai toate produsele, este cea mai în măsură să-l aducă în discuție: „Adevăratul nostru secret, dacă ar fi să-l înțelegem, este că deși în fapt le une singură, pe care nimeni, nici clienții din țară, nici cei de peste hotare nu au putut să nu ne-o recunoască. Aici, la noi, fiecare muncitor știe că nu poți cuceri piața decît prin calitatea ireproabilă a produselor și prin capacitatea de a te rapta rapid la comenziile clienților. Aceste două cerințe se reduc în fapt la una singură: competența profesională. Este o bucurie pentru noi să observăm că tinerii pe care le-am crescut cred în această competență și sînt conștienți că este o condiție fără de care, mai ales în acest moment al dezvoltării industriale, nu poți nu numai să te afirmi, dar nici să supraviețuiești ca unitate economică”. Facem cunoștință la locurile lor de muncă, cu cîteva muncitoare care au făcut din „Mara”, „simpla cooperativă” din Sighetu Marmației, o firmă de renume. Adriana Teodorescu, secretara U.T.C. Ana Haviu sînt tineri născuți în Sighet sau prin împrejurimi, specializate aici, tinerii din ale căror mîini sînt mîinile de frumusețe, apreciate pe toate meridianele globului. La capătul benzii, înainte de a părăsi secția finisaj, apădatăm un răspuns cit se poate de concret, și la cea de a doua întrebare. Îl urmărim pe unul dintre reprezentanții firmelor străine care, de la primul contract încheiat cu unitatea în urmă cu 15 ani, nu și-a mai cădat un alt partener. În mîna pieșă vestimentară o cercetează minuțios și șoptește: „bine, bine”. Si înțelegem că pentru acest om calitatea a devenit sinonimă cu cuvîntul românesc ce o definește!

Z. MONICA

Alesele însemne ale apartenenței la un timp eroic

Fiecare generație își poate alcătui un portret al său și numai al său; un portret unde să figureze cea subtilă reunire de calități care-i conferă unicitatea. Este firesc să meditam — în aceste zile premergătoare unui mare eveniment politic, moment de bilanț revoluționar și profundă analiză a felului cum s-au împlinit mărețele hotărîri ale celui de-al XIII-lea forum al comunistilor — care sînt trăsăturile ce conferă generației noastre a fizionomie distinctă, care sînt cele dominante morale, devenite comune pentru milioane de tineri, ce ne fac să acționăm ca o singură forță? Răspunsul este mai simplu să-l găsim pornind de la o atenție a faptelor ce ne reprezintă. Întîmpinăm marele forum democratic din luna decembrie în primul rînd cu rezultate exemplare obținute în muncă și în învățatură, în cercetarea științifică, în artă, în cultură. Sînt fapte concrete care denotă o încredere deplină în politica pe care o transformăm, clipă de clipă, în realitate palpabilă, o mare forță în concentrarea eforturilor creatoare spre atingerea unui ideal nobil, o mare capacitate de dăruire, elan, cutezanță și, alături de toate acestea, competență. Competență politică, științifică, profesională. Compe-

tență devenită o adevărată condiție obligatorie în materializarea unor programe de anvergură celor promovate cu consecvență de partidul nostru. Sînt toate aceste calități doar cîteva dintre cele multe care definesc tinăra generație a României socialiste și asupra căreia vom stărui în rîndurile ce urmează — rodul unei educații științifice gândite și cu grija urmărite în îndelungății ani de formare morală și profesională. Sînt calități situate în partea cea mai de sus a scării de valori autentice, prețuite de societatea noastră, calități care fac din membrii acestei generații oamenii de care prezentul și viitorul au în egală măsură nevoie.

Avem șansa să trăim anii unor împliniri socialiste fără precedent. Este propriu vîrstei noastre să vrem să participăm la aceste realizări, să ne înscrim în primele rînduri ale celor ce-și pun, pentru veacurile următoare, semătura pe grandioasele opere ale momentului. Și iată cum, din această dorință frumoasă și legitimă, se conturează o altă trăsătură definitorie — capacitatea tinerilor de azi de a se autoeduca, de a se forma în cadrul organizațiilor U.T.C. ca oameni, ca revolu-

ționari și constructori vajnici ai unei societăți noi. Această capacitate (ea însăși chintesență a unor calități morale deosebite) este bine cunoscută de partid, fapt pentru care tineretul se bucură de înaltă încredere a secretarului general al partidului, tovarășii Nicolae Ceaușescu, părintele și prietenul apropiat al tinerei generații, care a încredințat astfel tinerei generații, organizațiilor sale revoluționare sarcina de mare răspundere pentru întreaga construcție socială de a-și forma membrii în spiritul celor mai nobile trăsături morale ale acestui popor. Vom încerca, în cele ce urmează, să schițăm din fapte un succint portret colectiv al generației ce întîmpină Conferința Națională a partidului cu tot ce poate ea oferi mai bun societății: o competență lărgă preget în scopul însușirii celor mai noi cunoștințe științifice și tehnice, o muncă fără preget în scopul îndeplinirii exemplare a sarcinilor trasate industriei și agriculturii de documentele de partid adoptate de Congresul al XIII-lea, o muncă fără preget pentru ca întreaga patrie — satele și orașele sale — să constituie tot atîtea citadele ale civilizației socialiste și comuniste.

Dăruirea, o disciplină de studiu

Despre profesia de minier, în actualul Bazin Minier al Gorjului, cu ani în urmă nu se pomenea decît în treacăt, atunci cînd fărații din satele presărate aici și, colo își făceau noi de cărbuni pentru iarnă, ori venea vorba despre cîte un jiu de-al lor, sîntul să tot zgirie cu cîștig puțin fața pămîntului acestă zăpădit în roade și pomire, „la mai bine”, își sus, pe Valea Jiului, la Petrosani, Petrița, Urziceni sau Lupeni, să muncască la mină. În rest... atele erau grăjile lor. A apărut apoi nevoia imperioasă a economiei naționale, aflată în plin proces de transformare, de cărbune, de energie în general, energie vitală pentru dezvoltarea în continuare a patriei. Prospecțiunile geologice au dat verdictul: cărbune în Gorj. Da, cărbunele, căutat și scos cu nemulțumire eforturi la lumină se afla aici, sub tălpile lor, aproape, descoperit de crasta acestă zi, în cărbune și din el își trag seva. Au început apoi să se scosească utilaje, utilaje ciudate, nu semănau cu cele pe care le descriu feciorii plecați — să muncască la mină erau mai degrabă utilaje pentru construcție. Se adăsea și pe aceste meleaguri profesia de minier. Începea, în premerul concursurilor pe meserii, la construcție a cărbunelui. Minerii nu mai erau nici ei așa cum îi știau, cu lampă și tirîndoc; erau mineri la volanul autovehiculelor cu benzi urgase, mineri la pupitura de comandă, ce seamănă cu bordul unui avion, al excavatoarelor gigant. Liniștea era sfîrșită, locurile începeau să trăiască intens orele cărbunelui. Din 1982, tinăra generație a patriei, urmînd îndemnul și indicațiile secretarului general al partidului, tovarășii Nicolae Ceaușescu, participă direct și organizat la această mare acțiune de interes național. În noaptea de 20/21 martie 1982, sosea în gara Motru primul tren cu brigadierii la proaspătului Săntier național al tineretului ce-și deslușeau porțile aici. Se punea prima piatră la temelie unei noi pagini din marea cronică a muncii pentru țara. Romanticii purtători ai salopetelor albastre răspuseseră, încă o dată, „prezent!” și aici, în Bazinul Gorjului, și aici, în Valea Jiului, se încheiea nevoia de ei. Săntierul Național al Tineretului de la Motru este cel mai mare, alături de număr de brigadierii, cit și ca plan de producție, dintre toate săntierile organizate de C.C. al U.T.C.

Constanțin Ciolacu este de loc din Baia Mare, mai păstrînd încă în vorbă inconștientul accesului zonei din care provine, a traversat țara ca să se facă brigadier aici, la cărbune, și acum îi se pare că meriele și guturile din pomi au reflexe brumări de vreme ce rădăcinile copacilor se află înfîșate în cărbune și din el își trag seva. Au început apoi să se scosească utilaje, utilaje ciudate, nu semănau cu cele pe care le descriu feciorii plecați — să muncască la mină erau mai degrabă utilaje pentru construcție. Se adăsea și pe aceste meleaguri profesia de minier. Începea, în premerul concursurilor pe meserii, la construcție a cărbunelui. Minerii nu mai erau nici ei așa cum îi știau, cu lampă și tirîndoc; erau mineri la volanul autovehiculelor cu benzi urgase, mineri la pupitura de comandă, ce seamănă cu bordul unui avion, al excavatoarelor gigant. Liniștea era sfîrșită, locurile începeau să trăiască intens orele cărbunelui. Din 1982, tinăra generație a patriei, urmînd îndemnul și indicațiile secretarului general al partidului, tovarășii Nicolae Ceaușescu, participă direct și organizat la această mare acțiune de interes național. În noaptea de 20/21 martie 1982, sosea în gara Motru primul tren cu brigadierii la proaspătului Săntier național al tineretului ce-și deslușeau porțile aici. Se punea prima piatră la temelie unei noi pagini din marea cronică a muncii pentru țara. Romanticii purtători ai salopetelor albastre răspuseseră, încă o dată, „prezent!” și aici, în Bazinul Gorjului, și aici, în Valea Jiului, se încheiea nevoia de ei. Săntierul Național al Tineretului de la Motru este cel mai mare, alături de număr de brigadierii, cit și ca plan de producție, dintre toate săntierile organizate de C.C. al U.T.C.

Constanțin Ciolacu este de loc din Baia Mare, mai păstrînd încă în vorbă inconștientul accesului zonei din care provine, a traversat țara ca să se facă brigadier aici, la cărbune, și acum îi se pare că meriele și guturile din pomi au reflexe brumări de vreme ce rădăcinile copacilor se află înfîșate în cărbune și din el își trag seva. Au început apoi să se scosească utilaje, utilaje ciudate, nu semănau cu cele pe care le descriu feciorii plecați — să muncască la mină erau mai degrabă utilaje pentru construcție. Se adăsea și pe aceste meleaguri profesia de minier. Începea, în premerul concursurilor pe meserii, la construcție a cărbunelui. Minerii nu mai erau nici ei așa cum îi știau, cu lampă și tirîndoc; erau mineri la volanul autovehiculelor cu benzi urgase, mineri la pupitura de comandă, ce seamănă cu bordul unui avion, al excavatoarelor gigant. Liniștea era sfîrșită, locurile începeau să trăiască intens orele cărbunelui. Din 1982, tinăra generație a patriei, urmînd îndemnul și indicațiile secretarului general al partidului, tovarășii Nicolae Ceaușescu, participă direct și organizat la această mare acțiune de interes național. În noaptea de 20/21 martie 1982, sosea în gara Motru primul tren cu brigadierii la proaspătului Săntier național al tineretului ce-și deslușeau porțile aici. Se punea prima piatră la temelie unei noi pagini din marea cronică a muncii pentru țara. Romanticii purtători ai salopetelor albastre răspuseseră, încă o dată, „prezent!” și aici, în Bazinul Gorjului, și aici, în Valea Jiului, se încheiea nevoia de ei. Săntierul Național al Tineretului de la Motru este cel mai mare, alături de număr de brigadierii, cit și ca plan de producție, dintre toate săntierile organizate de C.C. al U.T.C.

Constanțin Ciolacu este de loc din Baia Mare, mai păstrînd încă în vorbă inconștientul accesului zonei din care provine, a traversat țara ca să se facă brigadier aici, la cărbune, și acum îi se pare că meriele și guturile din pomi au reflexe brumări de vreme ce rădăcinile copacilor se află înfîșate în cărbune și din el își trag seva. Au început apoi să se scosească utilaje, utilaje ciudate, nu semănau cu cele pe care le descriu feciorii plecați — să muncască la mină erau mai degrabă utilaje pentru construcție. Se adăsea și pe aceste meleaguri profesia de minier. Începea, în premerul concursurilor pe meserii, la construcție a cărbunelui. Minerii nu mai erau nici ei așa cum îi știau, cu lampă și tirîndoc; erau mineri la volanul autovehiculelor cu benzi urgase, mineri la pupitura de comandă, ce seamănă cu bordul unui avion, al excavatoarelor gigant. Liniștea era sfîrșită, locurile începeau să trăiască intens orele cărbunelui. Din 1982, tinăra generație a patriei, urmînd îndemnul și indicațiile secretarului general al partidului, tovarășii Nicolae Ceaușescu, participă direct și organizat la această mare acțiune de interes național. În noaptea de 20/21 martie 1982, sosea în gara Motru primul tren cu brigadierii la proaspătului Săntier național al tineretului ce-și deslușeau porțile aici. Se punea prima piatră la temelie unei noi pagini din marea cronică a muncii pentru țara. Romanticii purtători ai salopetelor albastre răspuseseră, încă o dată, „prezent!” și aici, în Bazinul Gorjului, și aici, în Valea Jiului, se încheiea nevoia de ei. Săntierul Național al Tineretului de la Motru este cel mai mare, alături de număr de brigadierii, cit și ca plan de producție, dintre toate săntierile organizate de C.C. al U.T.C.

SORIN OVIDIU BĂLAN

Primul examen al spiritului creator

Ceea ce vedem nu reprezintă o nouă tentă absolută, dar tocmai asta urmărim să ră prezentăm — ceea ce este tipic. Parcurgem, deci, încăperea după încăperea, fără a ne cere construcție istorică, istorică, procesul de amenajare, întins pe durată a mușii ani și realizat cu participarea efectivă a unui mare număr de elevi, nu a fost decît simplul într-o clădire de cochet și de funcțional, aparatură sau materialele documentare la fel de bogate. Zăbovim un timp în sala ce va găzdui cercul de economie politică, nou creat, cu acest profil, care-și propune în totalitate să reflecte problematica complexă a societății românești de azi, gradul său de dezvoltare atins în epoca intrată în istorie sub numele de „Epoca Nicolae Ceaușescu”. Zăbovim aici fiindcă sala — aflată spre finalul amenajării sale — ne oferă pe viu „cheia” realizării exemplare a tuturor acestor spații specializate care constituie una din mirădirile celor mai mari unități școlare din județul Bihor — Liceul de filologie-istorie din Oradea. Elevii — ne convîngem cu ochii noștri — sînt cei care, împreună cu cadrele didactice, lucrează la amenajarea acestui cabinet, pornind de la starea actuală a materialului documentar în conformitate cu o concepție clară, pînă la executarea panourilor, lipirea imaginilor fotografice, montarea graficilor, etichetelor etc. „Nu se putea altfel, ne mă-

turisește profesorul Ioan Rațiu, directorul adjunct cu muncă educativă. Școala noastră este nu numai cea mai mare, ca număr de elevi, din județ, dar este și găzduită de o construcție modernă și funcțională, procesul de amenajare, întins pe durată a mușii ani și realizat cu participarea efectivă a unui mare număr de elevi, nu a fost decît simplul într-o clădire de cochet și de funcțional, aparatură sau materialele documentare la fel de bogate. Zăbovim un timp în sala ce va găzdui cercul de economie politică, nou creat, cu acest profil, care-și propune în totalitate să reflecte problematica complexă a societății românești de azi, gradul său de dezvoltare atins în epoca intrată în istorie sub numele de „Epoca Nicolae Ceaușescu”. Zăbovim aici fiindcă sala — aflată spre finalul amenajării sale — ne oferă pe viu „cheia” realizării exemplare a tuturor acestor spații specializate care constituie una din mirădirile celor mai mari unități școlare din județul Bihor — Liceul de filologie-istorie din Oradea. Elevii — ne convîngem cu ochii noștri — sînt cei care, împreună cu cadrele didactice, lucrează la amenajarea acestui cabinet, pornind de la starea actuală a materialului documentar în conformitate cu o concepție clară, pînă la executarea panourilor, lipirea imaginilor fotografice, montarea graficilor, etichetelor etc. „Nu se putea altfel, ne mă-

trurisește profesorul Ioan Rațiu, directorul adjunct cu muncă educativă. Școala noastră este nu numai cea mai mare, ca număr de elevi, din județ, dar este și găzduită de o construcție modernă și funcțională, procesul de amenajare, întins pe durată a mușii ani și realizat cu participarea efectivă a unui mare număr de elevi, nu a fost decît simplul într-o clădire de cochet și de funcțional, aparatură sau materialele documentare la fel de bogate. Zăbovim un timp în sala ce va găzdui cercul de economie politică, nou creat, cu acest profil, care-și propune în totalitate să reflecte problematica complexă a societății românești de azi, gradul său de dezvoltare atins în epoca intrată în istorie sub numele de „Epoca Nicolae Ceaușescu”. Zăbovim aici fiindcă sala — aflată spre finalul amenajării sale — ne oferă pe viu „cheia” realizării exemplare a tuturor acestor spații specializate care constituie una din mirădirile celor mai mari unități școlare din județul Bihor — Liceul de filologie-istorie din Oradea. Elevii — ne convîngem cu ochii noștri — sînt cei care, împreună cu cadrele didactice, lucrează la amenajarea acestui cabinet, pornind de la starea actuală a materialului documentar în conformitate cu o concepție clară, pînă la executarea panourilor, lipirea imaginilor fotografice, montarea graficilor, etichetelor etc. „Nu se putea altfel, ne mă-

trurisește profesorul Ioan Rațiu, directorul adjunct cu muncă educativă. Școala noastră este nu numai cea mai mare, ca număr de elevi, din județ, dar este și găzduită de o construcție modernă și funcțională, procesul de amenajare, întins pe durată a mușii ani și realizat cu participarea efectivă a unui mare număr de elevi, nu a fost decît simplul într-o clădire de cochet și de funcțional, aparatură sau materialele documentare la fel de bogate. Zăbovim un timp în sala ce va găzdui cercul de economie politică, nou creat, cu acest profil, care-și propune în totalitate să reflecte problematica complexă a societății românești de azi, gradul său de dezvoltare atins în epoca intrată în istorie sub numele de „Epoca Nicolae Ceaușescu”. Zăbovim aici fiindcă sala — aflată spre finalul amenajării sale — ne oferă pe viu „cheia” realizării exemplare a tuturor acestor spații specializate care constituie una din mirădirile celor mai mari unități școlare din județul Bihor — Liceul de filologie-istorie din Oradea. Elevii — ne convîngem cu ochii noștri — sînt cei care, împreună cu cadrele didactice, lucrează la amenajarea acestui cabinet, pornind de la starea actuală a materialului documentar în conformitate cu o concepție clară, pînă la executarea panourilor, lipirea imaginilor fotografice, montarea graficilor, etichetelor etc. „Nu se putea altfel, ne mă-

trurisește profesorul Ioan Rațiu, directorul adjunct cu muncă educativă. Școala noastră este nu numai cea mai mare, ca număr de elevi, din județ, dar este și găzduită de o construcție modernă și funcțională, procesul de amenajare, întins pe durată a mușii ani și realizat cu participarea efectivă a unui mare număr de elevi, nu a fost decît simplul într-o clădire de cochet și de funcțional, aparatură sau materialele documentare la fel de bogate. Zăbovim un timp în sala ce va găzdui cercul de economie politică, nou creat, cu acest profil, care-și propune în totalitate să reflecte problematica complexă a societății românești de azi, gradul său de dezvoltare atins în epoca intrată în istorie sub numele de „Epoca Nicolae Ceaușescu”. Zăbovim aici fiindcă sala — aflată spre finalul amenajării sale — ne oferă pe viu „cheia” realizării exemplare a tuturor acestor spații specializate care constituie una din mirădirile celor mai mari unități școlare din județul Bihor — Liceul de filologie-istorie din Oradea. Elevii — ne convîngem cu ochii noștri — sînt cei care, împreună cu cadrele didactice, lucrează la amenajarea acestui cabinet, pornind de la starea actuală a materialului documentar în conformitate cu o concepție clară, pînă la executarea panourilor, lipirea imaginilor fotografice, montarea graficilor, etichetelor etc. „Nu se putea altfel, ne mă-

M. ZVIRJINSCHI

Poștea nu a început de ieri de azi și nu se vrea frumoasă cu orice chip, cit mai ales adevărată. Cronică Întreprinderii de serie Urziceni a început să se scrie în urmă cu 18 ani, cu un grup de specialiști, suficienți de tînăr și de entuziasmat pentru a vedea în Urziceni viitorul oraș de astăzi, iar în „Ferițe” o întreprindere în care vor rămîne, găsind aici cam tot ce își doarește un tînăr abia repartizat de pe băncile facultății: încredere, profesionalism și o îndrăginită posibilitate de afirmare. S-a început oarecum modest, cu o primă linie de ferite moi și doar 4 repere, pentru ca acum ele să depășească 300. Asta ar însemna cum 17 noi repere pe an, ceea ce trebuie să recunoaștem nu e deloc puțin. S-a început decît cu pași mici dar siguri, cu nopți febrile și insuccese frecvente, așa cum se cuvine oricărui început, cu oameni

tineri și neexperimentați intr-un moment, dacă nu complicat din cale-afară, oricum abordat pentru prima dată la noi în țară. Curajul de a construi o asemenea întreprindere într-un oraș abia apropiat urbanistic și industrial a fost mare, cum mare a fost și investiția de încredere acordată tinerilor, inițiativei și curajului profesional. Istoria acestei întreprinderi se scrie din mers și nu prea e timp de sentimentale retrospective. Ea oricum s-a scris și se conține cu cei mai frumoși ani din viața unui Victor Ciropelganu, Virgil Prodan sau Petre Stelianu; din viața foș-

tilor tineri și a celor actuali, pentru care cea mai nouă secție, „perii pentru motoare electrice”, reprezintă însăși secția piersei lor ucitice. Se priază în continuare pe tinerii din Urziceni și omenim aflați la prima lor mentură conducătoare vită-

lismul tineretului. Anual vin la „Ferițe” în jur de 40 de ingineri stagiați. Unii mai pleacă după efectuarea evenimentului stagiu, dar majoritatea rămîn — fie pentru că sînt ferite aici la Urziceni, fie pentru că stabilesc aici, pînă la temelie de casă nouă. Timpul cînd

și, fie că se numesc: Eftimie, Purice sau Ghinea, ele se includ transant și pe de-a-ntregul marii familii muncitorești a țării. „Drumul performanței, nu spunea Mihail Paleevici (secretarul U.T.C. pe întreprindere), este de neconceput în absența acestui liant suficient.

Modul de comunicare între generații este de fapt un dialog deschis. Experiența dobîndită se transmite, este încredințată cuiva. Aparent ceea ce se face la „Ferițe” pare simplu. Totul depinde de puritatea oxidului de fier pe care îl primim de la Orăștie, adevărata noastră muncă începe de aici, de la adaptarea

tehnologiei la calitatea materialului primar și, chiar dacă nu tot timpul ne vine ușor, soluțiile nu intrînză să apară. Practic, fiecare ză este pentru noi un examen profesional. Nu știam încă o cheie unică, soluție pentru toate întrebările ce ni se pun, dar nici una nu

știa din secția de perii ne aparține, de la proiectare, muncă și pînă la probă. Faptul că ea este numită „secția tineretului” nu e deloc întîmplător. Fără inițiativa oamenilor ani 18, rîmănușii și acum înflecți, în apropierea celor 4 repere din primii ani ai uzinei. Ștefan Istrate poate afirma fără teamă de a greși că mîncăr o parte din mașinile noi secții de perii poartă semătura lui. Putem face mai mult înșă. Pînă în 1990 avem sarcina de a ne dubla producția. Sîntem deja antrenat într-un șir de programe de automatizare și robotizare. Fără inițiative și soluții concrete, toate acestea ar rămîne doar simple decizii. Mașinile sînt asemenea nouă. Depinde de fiecare în parte ca ele să fie perfectibile. Nimeni nu vine din altă parte să ne rezolve propriile probleme de producție. Inițiativa trebuie să fie monedă de schimb a fiecărei zile de muncă. Mașinile se pot schimba, dar oamenii trebuie să rămîna aceiași: entuziasmi, competenți, mereu în căutarea noului. Pe scurt, să rămînd tineri.”

SORIN FREDĂ

Inițiativa — moneda forte a fiecărei zile de muncă

dezbatari • controverse • note • interviuri • recenzii • puncte de vedere

dezbatari-controverse-interviuri-puncte de vedere-note-recenzii-informatii

PARADIGMELE RAȚIONALISMULUI

Ideea că apariția și răspândirea marxișmului, începutul cu a doua jumătate a secolului trecut, trece pusă în legătură cu maturizarea sistemului economic și social capitalist, cu evoluția contradicțiilor sale interne și a luptelor de clasă se intrinsecă astăzi un consens legitim. Receptarea concepției marxiste în dimensiunile sale culturale, cu origini în cele mai valoroase tradiții intelectuale ale culturii europene moderne, a devenit astfel posibilă și extrem de revelatoare.

Începând cu secolul al XVII-lea, cultura europeană a dezvoltat un mod de înțelegere și raportare la lume centrat pe rațiune, una din puținele deschideri spre universalitate ale ființei umane. După ce, timp de aproape trei secole, a omologat călătoriile înnoitoare ale științei și filosofiei — creșterea, de fapt, știința și filosofia modernă — vigoarea raționalismului pare sufocată în a doua jumătate a secolului trecut când, prin Kierkegaard, Nietzsche și Schopenhauer (mai târziu Heidegger, Jaspers ș.a.), paradigma raționalistă a lumii este contestată și începe să piardă teren. Căma mai târziu, pozitivismul va încerca să păstreze redevite, însă acestea vor fi ale unei raționalități împinșate. Deocamdată, pentru mulți gânditori, planul rațional este înlocuit de golurile existente. Or, tocmai în acest moment de relativă împas, de dramatică răscruce intelectual-valorică a culturii europene, concepția marxistă s-a afirmat ca un devăzător al raționalității, extinzând decisiv cîmpul acesteia asupra unei noi „regiuni ontologice”: evoluția societății umane. Desigur, inițial, ea a fost ferită de societate, cunoscută și poartă fi integrată unui proces istoric coerent, înainte ca legea să ia locul evenimentului și știința istoriei — împreună cu întregul sistem al științelor sociale — să capete certitudinea de naștere era nevoie ca însăși această „regiune” să fie decupată, individualizată și percepută ca o structură, sine stătătoare. Dubla valență rațională conferită societății de către concepția marxistă — înțeles ca subiect al unei evoluții guvernate de ordine și lege, apoi ca obiect perfect cognoscibil cu mijloace analitice — reprezintă decantarea unor concepții aflate în chiar miezul culturii europene moderne. Astăzi, cele „trei izvoare” și trei părți constituie al marxișmului: de care vorbea Lenin la începutul secolului — preluând ideile dintr-o lucrare a lui Engels — ne apar doar ca părți componente ale unui curent intelectual mult mai larg.

„Indoesebi în cursul secolului al XVII-lea și continuând în epoca postiluministă, a avut loc o restructurare radicală a imaginii despre societate, incită foarte mulți gânditori ajunșeră să fie incredințați că au deplasat definitiv bazele cunoașterii sociale și ale criticismului social de la filosofie la

știință (deși, în realitate Goethe, Tocqueville, Comte și ceilalți practicați mai mult o retorică a științei decât știința propriu-zisă). El se consideră purtătorii și progresului, fiind păstrători de ideea evoluționismului (unul simplist, de tipul: tot ceea ce a urmasă este mai bun decât ce a fost înainte) și credeau, nu fără oarecare îndreptățire de astăzi, că erau un desoperit caracterul sistematic al acțiunii umane. Ideea de care au fost fascinați era angrenarea nenumăratelor scopuri și acțiuni individuale în ansamblul coerent și benefic pe care îl constituie societatea în ansamblu. Ideea s-a bucurat de o carieră spectaculoasă în gîndirea europeană modernă. Treptat, această idee s-a impus convingerilor anterioare că tot ceea ce se întâmplă în lumea omului este rezultatul unui anumit proiect, al unei anumite intenții. Un agent intențional, uman sau de altă natură, era înscrisibil postulat la originea tuturor acțiunilor. Atozirea vieții sociale și individualității aduse cu sine de ascendența capitalismului modern au zdruncinat convingerea în existența unui agent causal unic și, totodată, au deplasat atenția de la intențiile agenților la rezultatele acțiunilor lor. S-a produs astfel o

cul acestora, un mecanism surprinzător, dar nu și supramund. Această nevoie a avut ca resort temerea că societatea s-ar putea dovedi — sau ar putea fi concepută — ca o colecție de indivizi egoiști și ostili, fără sens și fără lege, așa cum apăruse la Hobbes. Individualismul și egoismul social generat de ordinea capitalistă vor constitui teme de interes și pentru Marx — mai ales în scrierile din tinerețe — cu deosebire că el nu le-a dat o rezolvare teoretică, ci una practică, istorică, prin transformarea revoluționară a naturii și funcțiilor și afirmarea îndrăgitorilor umane fundamentale de interacțiune umană. De asemenea, ceea ce pare să fi marcat hotărâtor spiritul lumii moderne a fost teama de decadentă imaginea unei lumi moderne în declin, depășită începând cu Machiavelli și Montaigne și sfîrșind cu Marx. Ea a generat preocuparea față de extirparea rădăcinii sociale și instaurarea binelui și dreptății, cărora marxismul va oferi o bază științifică.

Prin urmare, amprenta climatică spirituală în care s-a afirmat concepția marxistă poate fi sintetizată în ideea că progresul cunoașterii este posibil numai dacă tot ce tine de gîndirea și voința omului, ca instanțe absolute, este abandonat în favoarea studiului pozitiv al acțiunilor umane concrete și al angrenării consecințelor acestora în structuri independente de voință și gîndirea indivizilor. În această filiație se inscrie critica „ideologiei germane”, abandonarea „falselor conștiințe” și recunoașterea factorilor determinanți al evoluției sociale în articularele contradicțiilor care iau naștere din acțiunile umane în sfera „societății civile”.

Raționalismul iluminist a combinat două concepții despre rațiune. Pe de o parte, viziunea clasică, de inspirație platoniciană, în care rațiunea apărea ca singura facultate umană capabilă să treacă dincolo de aparențe pentru a capta esența lucrurilor, secretul lor intim, și a descoperi, pe această bază, ordinea naturală și justă a vieții umane. Pe de altă parte, concepția modernă despre rațiune, ca instrument limitat de explorare a lumii exterioare și, mai ales, de găsire a mijloacelor pentru a atinge orice țel pe care omul și-l propune. Revoluționarii lumii moderne vor deriva, din viziunea clasică, o totală siguranță în legătură cu ideile și opiniile lor, în timp ce din cea a rațiunii vor extrage credința că tehnologia — inclusiv tehnologia guvernării și educației — pot rezolva toate problemele sociale. Marx se înscrie în tradiția raționalismului iluminist. În concepția sa numai omul, ca ființă socială, posedă atributele realității și concreteității, atât ca subiect social, cit și ca obiect al analizei.

Dezbatari — controverse

Noile realități social-politice ale perioadei postbelice s-au reflectat cu pregnanță și asupra concepțiilor privind drepturile și libertățile fundamentale ale omului, precum și a reglementărilor legale pertinente. Constituția și afirmarea sistemului mondial socialist, prăbușirea sistemului colonial și formarea pe ruinele sale a peste 100 de noi state independente, evoluțiile înregistrate în sfera raporturilor dintre state, lupta creștândă a maselor populare pentru progres și democrație au condus la diversificarea și nuanțarea punctelor de vedere privind natura și funcțiile și importanța îndrăgitorilor umane fundamentale, conținutul și determinanțele acestora.

Paralel cu aceste preocupări teoretice, în planul dreptului (național și internațional) asistăm la amplificarea și diversificarea reglementărilor vizind drepturile și libertățile fundamentale ale omului, consacrate și garantate lor deplină manifestându-se o adevărată „ofensivă” a celor de natură social-economică și culturală.

Prelung și adaptând tezele școlii dreptului natural, unii teoreticieni au considerat ca bază a drepturilor umane fundamentale faptul că omul este o ființă dotată cu rațiune și liberă voință care posedă un scop propriu. Fiind stăpînă pe sine însăși și pe acțiunile sale — se afirmă într-o asemenea perspectivă — persoana umană nu poate fi tratată de către ordinea juridică drept un mijloc, ci ca un scop; în consecință, trebuie să se recunoască posibilitatea de a acționa în acord cu exigențele ultimului scop și să i se garanteze de membrii integrați grupului social direcționarea activităților sale în raport cu aceste determinanți. Asemenea considerații sînt folosite și pentru eludarea conținutului social-economic al drepturilor omului, confundându-se a se justifica necesitatea reducerii lor la cele civile și politice, „inertele ființei umane”. Problemele cu care sînt astăzi confrunțată — afirmă un autor american — se datorează faptului că orice doctrină a drepturilor omului trebuie să fie într-un anumit sens, o doctrină a drepturilor naturale.”

Gîndirea politico-juridică occidentală din această perioadă a preluat, în linii generale, tezele concepției burgheze clasice, potrivit cărora democrația și drepturile individuale sunt necesabile economiei pietei libere.

Evoluții se constată însă și aici. Astfel, unii autori relevă necesitatea cunoașterii (formale), pe lângă drepturile civile și politice, și a unor drepturi de natură social-economică, calificată însă ca posibilă lăți și cărora realizare rămîne deocamdată doar un deziderat.

În acest sens, se arată că, de exemplu, Carta europeană a drepturilor omului recunoaște un număr de drepturi economice și sociale care nu cad, însă, sub incidența dispozițiilor executorii al Convenției.

După cum se cunoaște, „cheia” sistemului european de protecție a drepturilor omului constă în faptul că drepturile recunoscute pot fi revendicabile individual — în fața organelor competente (Curtea europeană a drepturilor omului). Or, este de domeniul evidenței că exercițiul drepturilor economice și sociale nu poate fi asigurat prin deciziile justiției. Proclamînd indivizibilitatea în plan „moral” a drepturilor omului, autorii occidentali încearcă să justifice negarantarea exercițiilor efective a drepturilor social-economice prin aceea că: „...natura lucrurilor face ca unele drepturi să nu poată constitui drept obiective pe termen lung, întrucît ele scapă controlului guvernelor și individului.” (David Owen, Les droits de l'homme, Robert Laffont, Paris, 1979, p. 55-56).

Sub influența reglementărilor internaționale, a evoluțiilor obiective din cadrul comunităților naționale și internaționale, s-a reformulat, începînd cu anul '70 așa-zisul concept al „discriminării inverse” (ori al acțiunii compensatorii) în favoarea grupurilor defavo-

zarea ei) susțin că libertățile și drepturile individuale nu sînt un simplu produs al unui sistem juridic (anglo-saxon), al unei ideologii (liberale) sau al unui mod de producție (capitalist), ci rezultatul unei lupte multiseculare „...pentru autonomie a cetățenilor, începută în Evul Mediu... în care omul a cucrit mereu noi libertăți, noi dimensiuni ale existenței sale istorice.” (Augusto Perez Lindo, Individuum, relations sociales et peuples dans la theorie des droits humains, in vol. Droits de solidarite, Droits des peuples, San Marino, 1982, p. 63 și urm.).

Într-o asemenea perspectivă, se propune o viziune de „tranzitie”, afirmîndu-se existența, din punct de vedere sociologic, a trei dimensiuni ale drepturilor omului: dimensiuni individuale (relații sociale și dimensiunea popoarelor). Astfel, individul ar fi titularul drepturilor civile și politice, grupurile sociale al drepturilor de solidaritate (drepturile economice, sociale, culturale), iar popoarele a unor drepturi colective specifice (care pot fi politice, economice, sociale și naturale precum: dreptul la autodeterminare, dreptul la

„capital cultural” al cărui deținător aparține elitelor. Problema e foarte complexă. Într-ucît educația „egală” pentru toți produce efectul invers: copii din medii defavorizate (al căror repertoriu cultural este mai sărac) au mai puține șanse de a reuși decât copiii familiilor din clase bogate. Acest lucru a condus la năsterea unei „educații compensatorii”, adică a unei educații diferențiate pentru situații înegale.

Există însă și puncte de vedere care merg chiar mai departe afirmînd existența unor drepturi de generația a „două”, economice și sociale. În timp ce cele din prima generație (drepturile civile și politice) ar proteja cetățeanul față de stat, secunde urmăresc individualizarea individului pe care întocmai ca un cetățeanul poate valorifica față de societate” (Francois Rigaux, Reflexion en vue d'un nouvel instrument international relatif au droits des peuples, in vol. Droits de solidarite, droits des peuples, San Marino, 1982, p. 100-103).

Prin conținutul și caracteristicile lor, drepturile și libertățile fundamentale stabilesc poziția politico-juridică și consacra statutul social-economic al cetățeanului în societate, în raport cu o multitudine de factori (interni și externi) de natură complexă, pot avea economică, social-culturală etc.

Ele se constituie într-un sistem bine încheiat, cu o structură și dinamică proprie, reprezentînd o unitate dialectică, negară și în schimbare, care unuia avînd repercusiuni și consecințe negative asupra întregului, cit și asupra fiecărui drept în parte.

În acest sens, o reală recunoaștere și exercitare neîngrădită a drepturilor civile și politice nu pot exista fără consacarea și garantarea drepturilor social-economice și culturale — dreptul la muncă, la retribuție egală pentru muncă egală, la învățătură, la sănătate, accesul la cultură și știință și culturii — după cum atîngerea adusă primelor influențează direct realizarea efectivă a cerințelor acestora din urmă.

Este de domeniul evidenței faptul că fără asigurarea în fapt a drepturilor omului, drepturi precum dreptul la muncă, la educație și cultură, nu se poate vorbi despre o deplină realizare a drepturilor omului, a respectării demnității și valorificării capacității sale creatoare.

Plasarea drepturilor social-economice și culturale în sfera „obiectivelor pe termen lung” ori a celor realizabile este lăsată pe seama fiecărui individ, sau, în cel mai bun caz, a realizării cerințelor acestor îndrăgitori fundamentale pe calea „acțiunilor compensatorii” prin aplicarea dispozițiilor legale în raport cu situațiile concrete nu exprimă decît incapacitatea societății capitaliste de a garanta aceste drepturi și, în ultimă instanță, de a asigura tuturor membrilor săi exercițiul deplin al tuturor drepturilor și libertăților fundamentale.

„OFENSIVA” DREPTURILOR SOCIAL-POLITICE ȘI CULTURALE

pace, dreptul la dezvoltare ș.a.).

Într-o asemenea viziune, desprinderea semnificațiilor actuale ale drepturilor omului presupune o analiză a relațiilor sociale în cadrul cărora se realizează în conținutul și dimensiunile lor definițiile. Care este semnificația egalității în fața legii dacă săracii nu pot niciodată să se apere? Este întrebarea care evidențiază importanța excepțională a dimensiunii sociale. În acest sens, euzul dreptului la educație ne furnizează un exemplu de modul cum relațiile sociale concrete pot să dea un sens diferit unui principiu juridico-politic universal acceptat. Astfel, art. 26 al Declarației universale a drepturilor omului din 1948 afirmă că „... orice persoană are dreptul la educație; accesul la studii superioare trebuie să fie deschis în deplină egalitate la toți în funcție de meritul lor”. Or, studiile făcute în domeniul sociologiei educației, se continuă argumentația, demonstrează pe deplin că această dispoziție poate servi perfect realizării unei politici efective sau selective.

După cum se cunoaște, „meritele” se transmit social ca un

„capital cultural” al cărui deținător aparține elitelor. Problema e foarte complexă. Într-ucît educația „egală” pentru toți produce efectul invers: copii din medii defavorizate (al căror repertoriu cultural este mai sărac) au mai puține șanse de a reuși decât copiii familiilor din clase bogate. Acest lucru a condus la năsterea unei „educații compensatorii”, adică a unei educații diferențiate pentru situații înegale.

Există însă și puncte de vedere care merg chiar mai departe afirmînd existența unor drepturi de generația a „două”, economice și sociale. În timp ce cele din prima generație (drepturile civile și politice) ar proteja cetățeanul față de stat, secunde urmăresc individualizarea individului pe care întocmai ca un cetățeanul poate valorifica față de societate” (Francois Rigaux, Reflexion en vue d'un nouvel instrument international relatif au droits des peuples, in vol. Droits de solidarite, droits des peuples, San Marino, 1982, p. 100-103).

Prin conținutul și caracteristicile lor, drepturile și libertățile fundamentale stabilesc poziția politico-juridică și consacra statutul social-economic al cetățeanului în societate, în raport cu o multitudine de factori (interni și externi) de natură complexă, pot avea economică, social-culturală etc.

Ele se constituie într-un sistem bine încheiat, cu o structură și dinamică proprie, reprezentînd o unitate dialectică, negară și în schimbare, care unuia avînd repercusiuni și consecințe negative asupra întregului, cit și asupra fiecărui drept în parte.

În acest sens, o reală recunoaștere și exercitare neîngrădită a drepturilor civile și politice nu pot exista fără consacarea și garantarea drepturilor social-economice și culturale — dreptul la muncă, la retribuție egală pentru muncă egală, la învățătură, la sănătate, accesul la cultură și știință și culturii — după cum atîngerea adusă primelor influențează direct realizarea efectivă a cerințelor acestora din urmă.

Este de domeniul evidenței faptul că fără asigurarea în fapt a drepturilor omului, drepturi precum dreptul la muncă, la educație și cultură, nu se poate vorbi despre o deplină realizare a drepturilor omului, a respectării demnității și valorificării capacității sale creatoare.

Plasarea drepturilor social-economice și culturale în sfera „obiectivelor pe termen lung” ori a celor realizabile este lăsată pe seama fiecărui individ, sau, în cel mai bun caz, a realizării cerințelor acestor îndrăgitori fundamentale pe calea „acțiunilor compensatorii” prin aplicarea dispozițiilor legale în raport cu situațiile concrete nu exprimă decît incapacitatea societății capitaliste de a garanta aceste drepturi și, în ultimă instanță, de a asigura tuturor membrilor săi exercițiul deplin al tuturor drepturilor și libertăților fundamentale.

ESEU

modificarea radicală a imaginii despre om și lumea sa, echivalență cu afirmarea a unei paradigme ce dispense istoria de idoli, și pentru care „social” devine cuvîntul cheie.

Reflecția gîlăzită de la „conștiința umană” la „conștiința socială”. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui coerență, autonomie și sistematizate au fost puse în evidență mai tîrziu în sfera economică. A. Smith a demonstrat că oamenii sînt angrenați — fără a fi pe deplin conștienți — într-o structură de relații și legături specifice, independență de intențiile și voințele individuale. Dacă la început, rezultatele acțiunilor umane au fost echivalent împărțite în intenționale și neintenționate, cu timpul s-a fixat ideea că cele din urmă sînt chiar mai importante pe termen lung, ele articulează sine într-un ansamblu distinct, a cărui

